

[Undervisningsministeren]

sad, ikke 18 eller 20 eller 22, men 39 og 40 børn i klasserne.

Jeg skal ikke sige, at alt er godt i vor skole i dag, det er det ikke. Der er grund til, som jeg har sagt det før, at tage en række problemer op. Men det er ikke sandt, og det er at tale imod bedre vidende, hvis vi vil påstå, at tingene er forfærdelig meget dårligere i dag, end de var for en generation siden.

Det, der er et af vores problemer, er – og det gælder på dette område, som det gælder på en lang række andre områder – at det er meget mere spændende at tale om det, der går skidt, end om det, der går godt.

Jeg havde for nogen tid siden besøg af en 6. klasse-pige, som skulle interviewe mig til et skoleblad. På et tidspunkt brød hun af, og så sagde hun: »Ved du hvad, jeg kan ikke forstå det. I denne skole, hvor der er så mange elever og så mange lærere, må der selvfølgelig være noget, der går skidt. Men kan du fortælle mig, hvorfor det, hver gang der er noget, der går skidt, så står på forsiden af aviserne, men alt det gode, der sker i vores skole, det gider de ikke skrive om.«

I virkeligheden mener jeg, at den lille 6. klasse-pige sagde noget overordentlig væsentligt både om vores folkeskole og om vores – og det gælder os som politikere, det gælder pressen, og det gælder en lang række andre – måde at behandle folkeskolen på.

Det ville være tåbeligt at benægte, at der er problemer i skolen, men vi må ikke generalisere ud fra disse enkelttilfælde og sige: ja men så er det sådan i hele skolen. Selvfølgelig er der problemer. Vores samfund har problemer. Det er i den sidste generation blevet sværere at være menneske, tilværelsen er blevet mere kompliceret, og fremtiden er nok blevet væsentlig mere uigennemskuelig. Det sætter sit præg på os som voksne, og det er en selvfølge, at det også sætter sit præg på den skole, som er, og som skal være en del af samfundet. Men lad være med at gøre skolen til årsag til alle disse problemer, som faktisk er skabt andetsteds.

I skolen gøres der generelt et stort og beundringsværdigt arbejde for at udføre det job, der er pålagt skolen, ikke mindst af dette hus her, og der gøres et stort arbejde for at gøre opmærksom på de problemer, der er. Det er jo skolen, der snakker om fagtrængsel. Det er skolen, der gør opmærksom på, hvad fagopsplnitningen, de korte timelektioner

osv. betyder for denne dagligdag. De kommer jo, det ses også i deres forsøgsansøgninger, ustandselig og siger: det er dér, vi føler problemerne, det er dér, skoen trykker. Kunne vi ikke prøve at se, om ikke problemerne kunne løses på den manér?

Jeg synes, det er et stort og et godt arbejde, der udføres af folkeskolen og dens elever og lærere og også dens forældre, og jeg synes, det er væsentligt, at det kommer til at stå som overskrift over denne debat. Så kan vi alle erkende, at dermed skal vi ikke lægge ansvaret fra os, vi har vores store forpligtelse til at medvirke til, at denne skole kommer til at fungere bedre, og at de problemer, vi bliver gjort opmærksom på, bliver så små som muligt, ja, helst bliver helt løst. Men overskriften må være, at det er en god skole, og at det arbejde, der gøres i den, er godt.

Alfred Hansen (DR):

Tak til ministeren for oplysningen om, at man synes, ideen om en fast vikarstab i kommunerne er en god ting. Ministeren præciserede ikke nærmere, hvad hun mente med, at vi ikke skulle have alt for store skoler. Ministeren oplyste, og det siger jeg tak for, at der var 100 skoler, som havde mere end 800 elever hver.

Når jeg ser på tilslutningen til de private og de frie skoler i de forskellige amter, tror jeg, den er udtryk for, at i de områder i landet med stor geografisk spredning og med relativt små skoler, små skoleenheder, er tilslutningen til de frie skoler mindre. I Ribe amt går 2,6 pct. af eleverne i privat grundskole eller i friskole. I Vejle amt er det 6,2 pct., Ringkøbing amt 3,1 pct., Viborg amt 2,7 pct. og Nordjyllands amt 4 pct. Ser vi på Københavns kommune, så er 16,4 pct. af eleverne pr. 1. september 1980 tilmeldt frie skoler og private grundskoler. I Frederiksberg kommune er der 20,2 pct., og det synes jeg nok burde give stof til eftertanke. Det burde være med i den analyse, som vi løbende må foretage af, hvad årsagerne er til, at det og det sker.

Jeg må herefter konstatere, at alle partier har udtalt sig om problemerne, og mange ordførere er kommet med konstruktive forslag om, hvad man måske kunne gøre for at forbedre forholdene. Her må jeg konstatere, at socialdemokratiet af forligspartierne er det